

Spennandi og skilagóð gransking

Oddagrein

SENDINGIN í sjónvarpinum týskvöldið um havsins landastrok var einki minni enn ein perla. Upplýsandi og spennandi alt í einum. Hetta var tað slagðið av journalistikki, sum vit síggja ov sjáldan í sjónvarpi sum heild og fyri tað í fjölmiðlunum sum so, nevnliga slíkt, har ikki alt bara byggir á søguna ella sensatióinina, men heldur á bakgrundina og veruliga innihaldið. Hóast talan her var um stórtíðindi, so varð her greitt frá og vístar vóðru myndir, ið sakliga og nøkternt góvu hyggjara og lurtara eitt sera gott innlit í nakað, sum mong av okkum ikki hava havt nóg góðar fortreytir fyri at skilja áður.

HØGNI HOYDAL og upptøkumenn skulu eiga stóra tøkk fyri hesa sending, sum var framúr góð og í hvussu er stendur til eitt og, tá hugsað verður um at geva vanliga hyggjaranum innlit í eina heilt nýggja verð. Vónandi fara vit at síggja fleiri av slíkum slag. Haldið áfram við hesum, tí hetta er gott sjónvarp, kanska net-tup tí tað ikki byggir á stutt brot og sensatióinir. Ein meinbogi við sjónvarpi er oftani, at alt skal gerast so stutt og er so nógvið klípt niður, at tú situr oftani bert eftir við yvirskiftum. Tú situr við eini beinagrind sum líkasum manglar kjøt og blóð. So var ikki við hesi sendingini, tí hon tók teg við á eina sera spennandi og áhuga-verða ferð, eina ferð, sum hevur endurtikið seg aftur og aftur frá fyrndartíð til dagin í dag. Eini ferð, sum uttan iva hevur nógvið stórri týdning enn vit vanliga geva okkum far um.

Og her koma vit so til innihaldið. Laksurin er ein ómetaliga spennandi fiskur og síðani fiskimarkið varð flutt út á 200 fjórðingar er hesin fiskur vórðin nógvið verður fyri okkum, tí hann etur seg stóran á okkara øki. Sama er galdandi fyri onnur fiskasløg t.d. sildina. Tað var ómetaliga áhugavert at hoyra Jan Arge Jacobsen, fiskifrøðing greiða so skilagott frá øllum tí, sum hevur samband við henda fisk og tær kanningar teir standa fyri. Ikki kann sigast annað enn, at her er talan um veruligt pioner-arbeiði, sum ikki bert fer at eiga innivist í lærubókunum men sum eisini kann fáa týdning fyri okkara búskap. Tá gransking kann tryggja, at hesi bæði ganga hond í hond, tá er hon fyrsta floks. Og so tykist at vera í hesum føri.

NORÐMENN eiga smoltið - vit eiga laksin mælti hesin ungi granskarin so væl. Ja aftan fyri hesi orð finna vit helst meira enn reina biologi. Her finna vit eisini svar uppá nógvar spurningar, sum bæði hava samband við fiskastovnar, stóddina á teimum, hvussu teir ferðast og hvør nú eigur rættin til teir. Eingin ivi er um, at vit eiga at vísa beitisøkinum norðan fyri stórri áhuga. Og her tykist vit at eiga nógvið góð fólk, sum bæði hava skil á fiski, streymi og øðrum, sum alt saman skal vera grundarlagið undir troytan av hesum økinum.

Viðmerking

Hvem skal eje Føroya Banki?

Af Knud Heinesen,
bestyrelsesformand
i Finansieringsfonden
af 1992

På generalforsamlingen i Føroya Banki den 27. marts gav bankens bestyrelse i sin beretning udtryk for den opfattelse, »at Færøerne på længere sigt er bedst tjent med, at banken er i privat eje«. Siden da har der i de færreste medier været en livlig debat om bankens ejerforhold, ikke mindst i Sosialurin. I debatten har også Finansieringsfondens rolle været berørt. Det spørgsmål vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om.

Finansieringsfonden ejer idag 99,4 pct. af aktiekapitalen i Føroya Banki. Det er i overensstemmelse med de af det færøske landsstyre og den danske regering godkendte vedtægter, som endvidere kræver, at fonden udøver en aktiv ejersrolle.

Det forhold kan ikke ændres af hverken banken eller Finansieringsfonden. Det kan kun ændres ved en politisk beslutning af det færøske landsstyre og den danske regering.

I en fælleserklæring fra den 3. november sidste år udtaler Landsstyret og regeringen, at »der er enighed om, at Finansieringsfondens ejerskab af Føroya Banki på længere sigt bør afvikles«.

Jeg er enig i denne er-

klæring. Finansieringsfondens ejerskab af banken har en helt speciel baggrund, som alle kender, og det må være naturligt at søge bankens ejerforhold normaliseret, når der er mulighed herfor. Med hensyn til tidshorisonten indeholder fælleserklæringen og bankens beretning nøjagtig samme ordvalg, nemlig »på længere sigt«. Heri ligger naturligvis, at normaliseringen hverken skal eller kan

forceres frem.

Tidspunktet og formen for normaliseringen er, som sagt, en ren politisk beslutning, der altså ikke kan træffes af hverken bank eller fond.

Det betyder ikke, at fonden er afskåret fra at arbejde med spørgsmålet. Den tidligere fondsbestyrelse har peget på én model, men man kan tænke sig mange andre.

Det er den nye fonds-

bestyrelse, der skal tage stilling til, hvordan fonden skal arbejde videre med spørgsmålet om bankens ejerskab.

Jeg synes, at de sidste ugers debat har været nyttig, fordi der er peget på de mange problemer, som skal løses ved en normalisering af bankens ejerforhold. Derfor er det mit personlige synspunkt, at fonden kunne tage på sig at foretage en nærmere analyse af problemerne og derigennem yde et bidrag til tilvejebringelsen af et godt grundlag for den politiske beslutning.

Et af de problemer, der forståeligt nok har været diskuteret mest lidenskabeligt, er fordelingsproblemet i forbindelse med en normalisering. Det er mere end noget andet et politisk spørgsmål. Det drejer sig om de nuværende private og offentlige aktionærers, herunder Landskassens, interesse i bankens værdier, og at også den brede færøske befolkning er kommet til at betale for problemerne i banksektoren. Også fordelingsspørgsmålet bør den nye fondsbestyrelse kunne forholde sig til, men afgørelsen er Landsstyrets og regeringens.

sosialurin

- Samrøður
- Kjak
- lýsingar
- iðróttur
- ummáli
- viðmerkingar
- lesarabrev
- o.m.a.

5 ferðir um vikuna

at taka tað róluga
ff

Fríggjadagin 12. apríl flyta vit í nýggju hølir okkara við Akranesgøtu.

Vit lata upp nýggja handil okkara
og bjóða til framsýning av bæði nýggjum
og vælkendum gassútbúnaði.

Føroya Gassøla umboðar framvegis
Kosan og AGA gass og -útbúna.

FØROYA GASSØLA

Akranesgøta 2 - tlf. 1 5544 - fax 11706